

Податкова консультація

Головне управління ДФС у Чернівецькій області, керуючись ст.52 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ), розглянуло Ваше звернення <....> щодо обов'язку фізичної особи – підприємця вести облік залишків товарно-матеріальних цінностей, формування та зберігання переліку кредиторів та дебіторів та в межах компетенції повідомляє наступне.

Обов'язки платника податків встановлено ст.16 ПКУ. Так, платник податків зобов'язаний вести в установленому порядку облік доходів і витрат, складати звітність, що стосується обчислення і сплати податків та зборів (п.п.16.1.2 п.16.1 ст.16 ПКУ), а також забезпечувати збереження документів, пов'язаних з виконанням податкового обов'язку, протягом строків, установлених ПКУ (п.п.16.1.12 п.16.1 ст.16 ПКУ).

Відповідно до п.44.1 ст.44 ПКУ для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням та сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Порядок оподаткування доходів фізичних осіб – підприємців визначено ст.177 ПКУ.

Пунктом 177.10 ст.177 ПКУ встановлено, що фізичні особи – підприємці зобов'язані вести Книгу обліку доходів і витрат та мати підтверджуючі документи щодо походження товару. Форма та Порядок ведення Книги обліку доходів і витрат затверджені наказом Міндоходів від 16.09.2013р. № 481.

Відповідно до п.12 ст.3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу, зобов'язані вести в порядку, встановленому законодавством, облік товарних запасів на складах та/або за місцем їх реалізації, здійснювати продаж лише тих товарів (послуг), що відображені в такому обліку.

Крім цього, права контролюючих органів визначено ст.20 ПКУ. Згідно із п.п.20.1.9 п.20.1 ст.20 ПКУ контролюючі органи мають право вимагати під час проведення перевірок від платників податків, що перевіряються, зняття залишків товарно-матеріальних цінностей.

Щодо другого питання, порушеного у Вашому зверненні повідомляємо, що кредиторська заборгованість та дата її виникнення необхідні для визначення податкових зобов'язань платника податків.

Відповідно до пп.14.1.11 п.14.1 ст.14 ПКУ безнадійною заборгованістю вважається заборгованість, за якою, зокрема, минув строк позовної давності.

Стаття 257 Цивільного кодексу України передбачає, що строк позовної давності за загальним правилом визначається тривалістю у три роки.

Таким чином, кредиторська заборгованість, яка не стягнута після закінчення строку позовної давності, вважається безповоротною фінансовою допомогою. «Інші» доходи включають, зокрема, суми безповоротної фінансової допомоги, отриманої платником податку у звітному податковому періоді, безнадійної кредиторської заборгованості.

Крім цього, п.6 Порядку ведення Книги обліку доходів і витрат затвердженого наказом Міндоходів від 16.09.2013р. № 481 передбачено відображення суми доходу, отриманого від здійснення господарської або незалежної професійної діяльності із сумарним підсумком за місяць, квартал, рік, зокрема, коштів, що надійшли на поточний рахунок, касу платника податків та/або отримано готівкою, суми заборгованості, за якою минув строк позовної давності, вартості безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг).

Обов'язки стосовно ведення фізичними особами-підприємцями обліку результатів своєї діяльності відповідно до вимог законодавства, а також своєчасного надання податкових декларацій, інших необхідних відомостей для нарахування податків (обов'язкових платежів), сплати податків (обов'язкових платежів) в порядку і розмірах, встановлених законом, визначено також п.6 ст.128 Господарського кодексу України від 16.01.2003 року № 436-IV.

Зазначаємо, що відповідно до п. 52.2 ст. 52 ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.